

Harmanecké noviny

Spoločenské noviny zo života občanov a histórie obce Harmanec

December 2023

Ročník XVII.

Číslo 4

*Prajeme vám šťastné a pokojné Vianoce.
Nový rok nech je pre vás rokom radosti,
spokojnosti, zdravia a osobných naplnení.*

Starostka obce, poslanci OZ, zamestnanci OÚ a redakčná rada Harmaneckých novín.

Spomienky patria k Vianociam

Vianoce sú iné ako všetky ostatné naše tradičné sviatky. Sú najkrajšie. Štedré, radostné, rodinné, čarovné. Čas Vianoc prináša pokoj a spomalí každodenný uponáhľaný život. Sú to sviatky pokoja, porozumenia a šťastia.

Všetci to tak vnímame. Nepoznám človeka, ktorý by nemal rád Vianoce. Nedávno som sa dočítala takú múdrosť, ktorú si možno ani neuvedomujeme, že vešanie vianočných ozdôb robí ľudí šťastnejšími. Dôvod je veľmi jednoduchý a spája sa s našimi spomienkami na detstvo.

Keď sme boli deťmi, tak nás predsa vôbec nezaujímalo, či stihneme upratať či nakúpiť. Žiadny stres, starosti, ani panika nás vtedy neovládli. Keď boli na stromčeku vianočné ozdoby, boli sme šťastní a nedočkaví, kedy príde Ježiško.

V živote plnom stresu a obáv sa radi obraciame k veciam, ktoré nás robia šťastnými a vianočné ozdoby majú

práve tú moc, že v nás prebúdajú spomienky a pocity z detstva. Spomienky jednoducho patria k Vianociam.

Spolu s rodinou pri štedrovečernom stole radi spomíname. Na to, čo sme prežili počas roka, čo bolo dobré, pekné, ale aj na to, čo nám nevyšlo, čo nás zaskočilo, nahnevalo.

Ale spomíname aj na tých, ktorí už nemôžu sedieť spolu s nami pri sviatočnom stole a keby mohli, boli by pre nás tým najkrajším vianočným darčekom. Každý rok sa k nim v tých najkrajších spomienkach vraciame a potom vlastne aj vďaka nim sú tie čarovné chvíle Vianoc ešte čarovnejšie. To sú Vianoce...

Prajem vám krásne Vianoce, krásne spomínanie a v novom roku nech sú pre vás aj všedné dni plné lásky, zdravia, bezpečia, dôvery a podpory od najbližších.

Iveta Roháčová, šéfredaktorka

Vážení a milí spoluobčania!

Dovoľte mi prihovoriť sa vám v čase najkrajších sviatkov pokoja, lásky a porozumenia. Vianočné sviatky sú obdobím, na ktoré netrpezlivo čakáme, lebo ich čaro a výnimočnosť nás naplňajú pocitmi šťastia, pohody a harmónie. Atmosféra týchto dní je plná spomienok i očakávaní, nič nie je bežné ani všedné. Aj napriek tomu, že Vianoce sú každý rok, ich okúzľujúce čaro sa nedá ničím nahradiť ani napodobniť.

Vianočné sviatky v každom z nás upevňujú základné ľudské hodnoty. Tíško prichádza tento zvláštny čas, keď sa v rámci rodiny stretávame, tiež s príbuznými a známymi, keď si sadáme k spoločnému stolu, aby sme sa tešili z jedinečnej sily, ktorej hovoríme rodinné puto. V tento sviatočný čas chceme byť dobrí navzájom k sebe, chceme každému rozdávať len radosť.

Vianoce sú obdobím, keď sa každý snaží byť s blízkymi, keď si uvedomujeme silu priateľstva, lásky, úcty a obetavosti. Pre každého z nás je dôležité, aby sa dni naplňali spokojnosťou, ľudskou spolupatričnosťou, osobným uplatnením, ako i dosahovaním vytúžených cieľov. Vianočný čas má svoje neopísateľné čaro pre každého, kto sa nepozera iba očami, ale i srdcom, je príležitosťou zastaviť sa, pozrieť sa do hĺbky svojej duše. Tam, kde sú skryté naše najtajnejšie túžby a želania.

Ako prvé mi napadá, nechciet od seba cez sviatky žiadne extra zázraky. Máme pocit, že budeme zrazu lepší ľudia a viac toho stihneme. Môžeme sa o to snažiť, ale čím viac nárokov na seba dáme, tým väčší tlak vyrobíme. Podobné je to aj v bilancovaní. V podstate máme ciele, ktoré sú dlhodobé a nie vždy máme priamy dosah na to, aby sa nám plnili tak rýchlo, ako si želáme. Lebo žijeme v dobe, ktorá je zrýchlená a my máme pocit, že by sme mali to tempo udržať za každých okolností. Z hodnotového a postojuvého hľadiska je pre nás významnejšie, či žijeme v súlade s naším presvedčením. Bilancia alebo rekapitulácia nám povie, či ideme tou cestou a sme spokojní alebo je to pre nás znak, že ak nie sme spokojní, niečo pre to potrebujeme urobiť. Ale predsa, sú Vianoce a to je tá priorita, ktorú v týchto dňoch žijeme.

V tomto čase pokoja sa schádza celá rodina a spolu spomíname na život za nami, pri prestretom slávnostnom stole sú v mnohých rodinách často prázdne miesta a cez slzy pozeráme tam, kde sedával náš blízky. V tomto čase pokoja pre budúce šťastie zabudnime na naše bôle. Symbol Vianoc - rozsvietený vianočný stromček - rozžiari naše srdcia, naše vnútro. Každý z nás s vďakou prijíma teplé ľudské slovo, pohľad a svet sa zrazu stáva krajším. Človek sa musí vedieť tešiť i zo šťastia toho druhého, čas

veselosti a radosti nastal v týchto chvíľach.

V kostoloch tíško znejú koledy - tichá noc, svätá noc. V tento sviatočný čas si viac ako inokedy uvedomíme, že napriek dospelosti v každom z nás drieme kúsok malého dieťaťa, ktoré netrpezlivo čaká na nádherne pripravený štedrovečerný stôl, voňavú kapustnicu, rozsvietený stromček a darčeky, ktoré nás pod ním čakajú.

Vianočné sviatky – čas radosti... Vychutnajme si ich so všetkým, čo k nim patrí. V srdci nech sa nám rozhostí krásny pocit, na stole nech rozvoníava ryba či iné dobroty a Štedrý večer nech zanechá stopu pohody a radosti.

Vo svojom mene i v mene obecného zastupiteľstva a pracovníkov obecného úradu chcem pozdraviť našich občanov, ale i naše deti a mládež, našich rodákov, našich občanov, ktorí sa z rôznych dôvodov nemôžu zúčastniť vianočných sviatkov doma.

Pozdravujem aj návštevníkov obce, ktorí tu v našej obci prežívajú tieto sviatočné chvíle medzi svojimi najbližšími, zvlášť pozdravujem našich chorých a osamelých občanov, ktorí sú teraz v nemocniciach, alebo doma sami, či pri svojich najbližších. Pozdravujem našich podnikateľov, našich učiteľov, poslancov obecného zastupiteľstva a s nesmiernou vďakou všetkých zamestnancov obce.

Rok 2023 sa nezadržateľne blíži k záveru, prežívame ho v každodenných radoostiach, starostiach. Každý z nás sa ho snažil naplniť najlepšie, ako vedel, či už v oblasti pracovnej, rodinnej alebo osobnej. Predsavzali sme si, že sa posilujeme urobiť pre našu peknú obec čo najviac. Nie je to ľahké. Keby som mala v krátkosti zhodnotiť rok v našej obci, tak môžem povedať, že to bol rok úspešný. Keďže v samospráve nie je dostatok finančných prostriedkov, bolo nutné riešiť veľa problémov práve na preklopenie každého jedného mesiaca a pristúpiť k veľkému množstvu kompromisov na uspokojenie pohľadávok pre našich dodávateľov. Preto sa naše plány museli často meniť.

Využívam túto príležitosť poďakovať sa všetkým, ktorí akoukoľvek formou a mierou prispeli k zveladeniu našej obce, obohateniu jej kultúrneho i duchovného života, pretože budúcnosť obce je hlavne v rukách jej občanov. Snažíme sa pracovať tak, aby sa aj naša obec naďalej rozrastala, budovala nové stavby, ale zároveň aj skvalitňovala podmienky pre život našich občanov.

Milí spoluobčania, želám vám všetkým ešte raz príjemné prežitie vianočných sviatkov, nech ticho Vianoc vás všetkých naplní pravým pokojom, radosťou, láskou, zdravím a Božím požehnaním po celý nový rok.

Henrieta Ivanová, starostka obce

Mesiac úcty k starším

Október je mesiacom úcty k starším. Aj tento rok sme pripravili pre našich starších spoluobčanov slávnostné stretnutie.

To tohtoročné stretnutie sa konalo v spoločenskej miestnosti II Porto. Po mnohých rokoch sme sa vrátili do týchto priestorov. A bolo vidieť, že sa tam hostia cítia dobre. Sála je veľká, čo prináša väčšie pohodlie a viac priestoru pre každého. V našej obci máme veľa seniorov, ktorí sa radi stretnú, ale radi sa aj zabavia a zatancujú si. No a práve táto spoločenská miestnosť je ideálna na takéto veľké oslavy.

Pre seniorov bolo pripravené pohostenie a pre jubilantov aj finančný príspevok a krásna ružička. Práve jubilantom venovala pani starostka väčšiu pozornosť. V jej slovách venovaných každému jubilantovi zvlášť, bolo cítiť a počuť, ako pozná svojich občanov. Každému vyjadrila svoj rešpekt, úctu a poďakovanie za pomoc v obci či vo svojich rodinách.

Potešením pre hostí bolo aj pekné vystúpenie detičiek z materskej školy. A ani žiaci základnej školy sa nedali zahanbiť so svojim vystúpením. Deti pripravili pre každého seniora aj drobný darček pre potešenie. Za krásny program patrí pani učiteľkám z materskej i základnej školy veľká vďaka.

O dobrú náladu sa po zvyšok večera postaral p. Marián Pohančaník a Jozef Jankov, HOREHRONSKÁ HELIGONKA.

A čo dodať na záver? Október je mesiac, keď si starých ľudí a to, čo pre nás urobili, pripomíname. Nikdy by sme na nich nemali zabúdať. Nikdy. A nepripomínať si ich iba v jeden deň alebo jeden mesiac, ale každý deň v roku.

Prejavujme im úctu, pretože nám ešte vždy majú čo dať. Človek sa učí celý život. A najlepším učiteľom sú jeho najbližší. Rodina. Rodičia či starí rodičia.

Bol to príjemný slávnostný večer. Naši hostia si po roku iste mali čo povedať. Stretnúť sa, podať si ruku, objasť sa, pospomínať, zhodnotiť večer a poďakovať za pohostenie, za milé slová, za pozornosť, ktorej sa im v ten večer dostalo.

Snažili sme sa urobiť všetko preto, aby sa naši hostia cítili príjemne a slávnostne.

Kovalčíková Martina

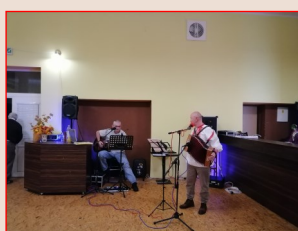

Foto: M. Kovalčíková

PERU – V RÍŠI INKOV

Ako malý chlapec som videl film Poklad Inkov. Vtedy som prvýkrát počul záhadný názov mesta Machu Picchu, či jazera Titicaca. Odvtedy som sníval o tom, že raz tieto miesta navštívim. Keď sa mi podarilo dostať sa do Peru, zostal som naozaj ohromený ich krásou. Machu Picchu je mesto v oblakoch, ktoré vybudovali Inkovia tak precízne, že i dnes sa nad tým pozastavujú inžinieri z celého sveta. Dodnes poriadne nevieme, na čo presne mesto slúžilo. Preto ak sa tam raz ocitnete, okrem nádherných pohľadov budete stále obklopený neviditeľným pocitom tajomných záhad.

Peru - to ale určite nie je iba legendárne stratené mesto Machu Picchu. Krajina 26-krát väčšia ako Slovensko je tvorená púšťami, náhornými plošinami, sopkami, amazonskými pralesmi, či vysokými štítmí pohoria Andy. Naša ďalšia zastávka bude na tichomorskom pobreží, v mestečku Paracas, na malých ostrovčekoch s názvom Islas Ballestas, takzvané Malé Galapágy. Je to malá rezervácia pre záchranu množstva morských vtákov. Najväčšími hviezdami Islas Ballestas sú ale uškátce a tučniaky, ktoré tu tiež našli svoj domov.

Záhadné obrazce v púšti Nazca, takzvané geoglyfy, to je široká téma, o ktorej bolo napísaných množstvo kníh, štúdií i vedeckých prác. Mnohí bádatelia strávili celý život ich skúmaním. Závery všetkých sú však podobné ako pri Trojzubci, nikto nevie prečo a načo boli vytvorené. Viac ako 300 obrazcov môžete pozorovať a rozoznať iba z lietadla, je preto fascinujúce, ako boli Inkovia schopní

niečo tak obrovské a veľkolepé hlboko v púšti v minulosti vytvoriť. Záhadu šikovne využil švajčiarsky spisovateľ Däniken, ktorý všetky existujúce fakty konšpiračne pospájal s existenciou mimozemšťanov a celkom slušne na tom zarobil. S mapkou geoglyfov v ruke nastupujem do maličkého lietadielka, ktoré ma vyvezie nad obrazce, kde sa okolo tých najznámejších vždy dvakrát otočí, aby ste si mohli každý pekne z výšky vychutnať. Počiatkový strach z toho, že sa lietadielko vo vzduchu rozpadne, strieda adrenalínový zážitok, na konci ktorého som ani ja záhadu obrazcov v púšti Nazca nevyriešil.

Takmer dva týždne strávim v Peru vo výškach okolo 4000 m n. m., pričom najvyšší bod bol horský priechod v nadmorskej výške 4910 m. Práve nadmorská výška spôsobuje najväčšiu záťaž organizmu počas cesty. Ďalšia nepríjemnosť počas cesty sú sopečné erupcie. V Peru je to bežná vec, počas mojej cesty však začali chrliť popol hneď dve sopky naraz. V mestečku Chivay dokonca dostávam rúško na tvár, aby mi sopečný popol nepoškodil dýchacie cesty. Napriek týmto nástrahám na ceste sa dostávam do kaňonu Colca. Slávny Grand Canyon v USA je ôsmy najväčší na svete. Kaňon Colca v Peru je prvý. Skoro ráno štartujem do kaňonu, aby som videl kondory. Nepodarí sa, ani kondory pre sopečné erupcie nelietali. Kaňon Colca je však nádherný, jedinečný a pre mňa vždy bude práve tento kaňon s prívlastkom „grand“.

Opäť predlhý presun po peruánskych náhorných plošinách a niekedy uprostred noci sa dostávam do mesta Puno. Prvý dojem z Puna vo mne vzbudzoval strach, pretože tak ošarpané veľké mesto som ozaj ešte nevidel. Je to však vstupná brána k jazeru Titicaca, ktoré sa pýši prívlastkami najväčšieho jazera v Južnej Amerike a s nadmorskou výškou 3821 m n. m. najvyššie splavovateľného jazera sveta. O veľkosti jazera ma presvedča niekoľkohodinová plavba motorovou loďou na prírodný ostrov Taquile, ktorý však je iba niekde v prvej štvrtine 190 km dlhého jazera. Mňa ale oveľa viac zaujmú Los Uros, dômyselne umelo vytvorené plávajúce ostrovy z rákosia zvaného totora. Na ostrovoch ešte aj dnes žije približne 270 rodín, ktorých život na studenej vode a v drsných klimatických podmienkach vôbec nie je ľahký. Jednou z výhod plávajúcich ostrovov však je, že veľmi pružne vedia tlmieť zemetrasenia, ktoré sú tu pomerne časté.

Peruánska kuchyňa bezpochyby patrí k tým najlepším na svete. Jedno jedlo však musím obzvlášť spomenúť. Jeho miestny názov je „cuy“. Pečené morčie prasiatko, alebo správne spisovne morča domáce. Nuž, u nás je toto zvieratko domáci maznáčik, ale v Peru je jeho osud iný. Nie je to len kulinárska pochúťka, ale aj dôležitá súčasť peruánskej kultúry. Mladé dievčiny pred svadbou musia dokázať svoje kuchárske umenie budúcej svokre, a to práve prípravou cuy. Základ je správne morča usmrtiť. Potenciálna nevesta ho chytí za hlavičku a chvost a rukami musí poriadne potiahnuť – seknúť, no správnou silou, aby morča jednak neprežilo, ale aj nedostalo kŕč, ktorý by kvalitu mäsa znehodnotil. Kruté pre morča, ale často kruté i pre potenciálnu nevestu. Jedna miestna sprievodkyňa mi rozprávala o tom, ako sa jej nepodarilo správne cuy pripraviť, čo pre ňu znamenalo zrušenie svadby. Až po roku dostala u budúcej svokry šancu na reparát. Cuy sa na druhýkrát podarilo a ona sa s ročným oneskorením ocitla v náručí svojho vyvoleného. A ako cuy chutí? Vyberte sa to vyskúšať do Peru, neľutujete.

Populácia: 33,72 miliónov

Rozloha: 1 285 000 km²

Hlavné mesto: LIMA

Veľká časť Peru je tvorená púšťami. Ale verte mi, ani 12-hodinová cesta autobusom krížom cez púšť určite nie je nudná a je čo obdivovať. Pre každého pocestného v púšti je však najkrajšie miesto oáza, kde sa môžete občerstviť pohárom vody. Ale pokrok dorazil aj do púšte, ja si preto v jednej oáze, s názvom Huacachina, doprajem poriadne orosené čapované pivo značky Cusqueña. A púšť je zasa o niečo krajšia.

Cestovanie po Peru nie je jednoduché. Vysoké nadmorské výšky, erupcie sopiek, zemetrasenia, náročné presuny autami, busmi, lietadlami, loďami, vlakmi, pešo... Ale o tom je cestovanie, bez zážitkov by bola aj tá najkrajšia cesta nudná.

Ing. Jozef Jankov

Milí Harmančania!

Zas sme mali možnosť prežiť príjemnú sobotu 14. októbra pri príležitosti súťaže vo varení gulášu a stretnúť sa, zabaviť sa, keď je na to príležitosť.

Často počuť hlasy, že v Harmanci sa nič nerobí. A keď sa niečo urobí, chýbajú naši ľudia. Je to škoda, lebo organizátori nám chcú poskytnúť možnosť zabaviť sa, rozptýliť a podporiť súťažiacich.

Osvedčení organizátori - rodina Ťažká, Katka a Ivan Dlhošovci, sponzori a dobrovoľníci - sa postarali, aby bola dobrá zábava, výborné občerstvenie, hodnotné ceny pre súťažiacich aj ostatných účastníkov v tombole.

Do súťaže sa prihlásilo šesť družstiev. Všetci sa snažili vytvoriť ten najlepší produkt. Ten vyhodnotila trojčlenná porota odborníkov. Rozhodovanie nebolo ľahké, lebo všetky guláše boli ozaj dobré.

Nakoniec to dopadlo takto: **Na 1. mieste sa umiestnili hostia, na 2. mieste dolnoharmaneckí hasiči, 3. miesto obsadil Pavol Rečkovič**, ostatní súťažiaci, Matejkovci, Turecká, Ťažký Andrej, si podelili posledné miesto.

Súťažiaci boli spokojní, každé družstvo dostalo veľmi pekné ceny.

Po vyhodnotení súťaže nasledovala veselá zábava a neskôr aj tombola. Aj tá bola veľmi štedrá. Výhercovia sa potešili, veď za jedného lístok vyhrávali super ceny.

Zábava pokračovala tancom a dobrou náladou. Všetkým sa akcia veľmi páčila.

Aj takto sa máme stretávať.

Pochvala za tento počin patrí všetkým, ktorí sa o to pričínili. Možno sa aj v budúcom roku niečo podobné uskutoční.

Príďte - neobanujete!

Zdenka Roštárová

Foto: Katarína Dlhošová

11. ročník futbalového turnaja pre deti a mládež v Harmanci

Po ročnej odmlke sa 16. decembra konal už 11. ročník futbalového turnaja žiakov v telocvični. Turnaj mi pomohli otvoriť poslanci obecného zastupiteľstva Marián Pohančaník a Ján Roháč. Ako vždy aj teraz boli dve kategórie: žiaci do 10 rokov a do 15 rokov. V staršej kategórii bolo šesť mužstiev, chlapci boli nielen z Harmanca, ale aj z okolitých dedín a Banskej Bystrice. V predvianočnej nálade si chlapci zahráli veľmi dobrý a kvalitný futbal. Zápasy sa hrali na vysokej úrovni, kde predviedli chalani svoje futbalové umenie.

Foto: Alena Chladná

Ako v každej súťaži, víťaz môže byť len jeden a na tomto turnaji to boli chlapci s názvom SMRADI, kde bol Harmančan Martin Beľa a jeho kamaráti Denis Ďurovec a Peter Kapralov. Takže *Putovný pohár starostky obec Harmanec* ostáva doma. V mladšej kategórii boli len dve mužstvá, čo je škoda, ale chlapci si zahráli dlhšie zápasy. Vyhrali chlapci v tíme DUKLA - Matúš Kovalčík, Miroslav Stehlík a Jakub Ďurečka.

Poďakovanie patrí Obci Harmanec, ktorá nám umožnila uskutočniť turnaj v obecnej telocvični, rozhodcovi Miroslavovi Nemčokovi, ktorý ochotne a pravidelne pomáha písať jednotlivé zápasy.

Dúfam, že futbalové turnaje budeme robiť aj naďalej, čo pomáha udržiavať priaznivé podmienky pre vytváranie vzťahu mládeže k športu. Dúfam, že chlapci boli spokojní a prídu si opäť zahrať.

Peter Chladný

Vitajte medzi nami

Vítame Ťa na svete, drobček malý, sudičky Ti veľa zdravia a šťastia nachystali. Do vienka dali múdrosť, krásu i lásky dosť, aby si rástol rodičom pre radosť.

Tak ako vždy, aj tento rok sme slávnostne uvítali do života novonarodené detičky v našej obci. Slávnostný obrad sa konal v obradnej miestnosti obecného úradu 11. októbra 2023. Mnohí sa nás pýtali, prečo tak neskoro? Nuž, museli sme trochu počkať, aby si tento slávnostný okamih mohli užiť aj rodičia najmladších detičiek, ktoré sa narodili 19. a 20. septembra 2023.

Na uvítanie do života sme pozvali desať detičiek, predstavíme vám ich: Filip Zubaj, Samuel Slámka, Lenka Bakusová, Eva Sabová, Hana Giertlová, Oliver Záslav, Tamia Fendek, Oliver Kubiš, Hana Lepiešová a Elizabeth Novosadová.

Popoludnie nám spríjemnili svojim pekným programom žiaci zo Základnej školy Františka Zigmunda Leichta v Harmanci. Po slávnostnej časti obradu sa rodičia a príbuzní detičiek podpísali do pamätnej knihy obce. Každý rodič si okrem pamätnej knižky a hračky pre dieťaťko prevzal aj finančný príspevok obce. Tešíme sa z našich nových spoluobčanov a želáme im veľa zdravia a šťastia v živote!

Kovalčíková Martina

Foto: M. Kovalčíková

JUBILANTI

Ing. Daniela Hudáčková
Jozef Bella
Vlasta Danková
Anna Rečkovičová

Blahoželáme

Opustili nás

Ľudmila Chladná 4.10.2023

Peter Zajac 13.12.2023

Venujme im tichú spomienku.

Betlehemske svetlo bude pri kaplnke od 23.12. 2023.

Kvôli bezpečnosti odporúčame odpáliť si ho a doniesť do domovov až 24. decembra. Nech vám žiari na štedrovečernom stole...

Spomínáme

*Niekedy sa tie rany otvoria a vtedy si uvedomíme, ako veľmi chýbaš...
Veľmi by sme si želali, aby sa všetko dalo vrátiť, aby si tu bol,
aby sme sa smiali na obyčajných veciach...*

Pavol Rečkovič

*Dňa 24.12. 2023 uplynie 30 rokov, čo nás navždy opustil náš milovaný manžel a otec.
S láskou spomínajú manželka Anna, dcéra Zuzka s rodinou a syn Paľko s rodinou.*

Majonézové šaláty netradične

Vianoce sú aj o našich tradičných jedlách. Vianočný zemiakový majonézový šalát má každá rodina ten najlepší. Ale možno budete chcieť vyskúšať a ochutnať niečo nové. Ponúkame vám niekoľko majonézových šalátov, iných ako poznáme. Možno ho pripravíte na silvestrovskú večeru pre hostí, s ktorými strávite poslednú noc v roku. Dobrú chuť!

MAJONÉZOVÝ ŠALÁT S KARFILOM

1 karfiol, štipka soli, 100 g cherry paradajok, 50 g slaniny, 50 g syru čedar, 2 PL octu, 3 natvrdo uvarené vajcia, cukor podľa chuti, 1 ČL citrónovej šťavy, 250 g majonézy, 1 ČL bazalky

Karfiol umyjeme, osušíme a rozoberieme na ružičky. Uvaríme ich v mierne osolenej vode, scedíme a necháme odkvapkať. Vajíčka olúpeme a nakrájame na menšie kúsky. Slaninu pokrájame na kocky, paradajky na štvrtiny. Vo väčšej mise zmiešame karfiol, paradajky, slaninu, kúsky syra a vajíčka. V druhej menšej miske zmiešame ocot, cukor, citrónovú šťavu, bazalku a majonézu. Dressingom prelejeme všetky suroviny v mise, šalát premiešame a odložíme do chladničky.

KURACÍ ŠALÁT SO SUŠENÝMI SLIVKAMI

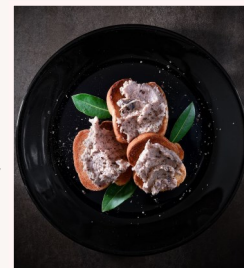
1 ks kuracích prs, 1 stredne veľká uhorka, 150 g sladkej konzervovanej kukurice, 3 vajcia, 100 g tvrdého syra, 50 g sušených sliviek, 200 g majonézy, soľ, mleté čierne korenie

Kuracie prsia uvaríme v slanej vode, necháme vychladnúť a nakrájame na kúsky cca 2 x 2 cm. Vajcia uvaríme, necháme vychladnúť, olúpeme a nakrájame na cca 2 x 0,5 cm. Uhorku nakrájame na kúsky cca 2 x 0,5 cm. Syr nakrájame na kocky cca 0,7 x 0,7 cm. Sušené slivky rozkrojíme na 3-4 menšie kusy. Všetky nakrájané suroviny spolu zmiešame, pridáme kukuricu, majonézu a dôkladne premiešame. Podľa chuti pridáme soľ a čierne korenie.

KORENISKÁ TUNIAKOVÁ NÁTIERKA S MAJONÉZOU

1 konzerva tuniaka, trochu chlebových krutónov, podľa chuti worcestrová omáčka, majonéza, plnotučná horčica, 1 cibuľa, trochu polievkového korenia, mleté biele a mleté čierne korenie

Tuniaka posekáme nadrobno a zmiešame so šálkou na kocky nakrájaného a opečeného chleba, lyžicou worcesterskej omáčky, majonézou, dvoma lyžicami plnotučnej horčice a asi lyžicou najemno pokrájanej cibule. Dochutíme polievkovým a mletým korením. Nátierku dobre vyšľaháme a necháme vychladnúť v chladničke. Podávame ju v miskách alebo natrieme na chlieb či bagetu.

ZEMIAKOVÝ MAJONÉZOVÝ ŠALÁT S JABLKOM A ZELEROM

800 g zemiakov, 20 g cibule, 50 g uvareného zeleru, 100 g kyslých uhoriek, 1 jablko, 2 natvrdo uvarené vajcia, 100 g majonézy, 2 dl kyslej smotany, 1 PL horčice, podľa chuti mleté čierne korenie, cukor, soľ, citrónová šťava

Zemiaky umyjeme a uvaríme v šupke. Potom ich olúpeme a pokrájame na kocky. Pridáme posekanú cibuľu, jablko, zeler, uhorky a zamiešame. Pridáme na jemno nakrájané vajcia a mleté korenie.

Všetko zalejeme majonézou, ktorú sme rozmiešali so smotanou, soľou, cukrom. Všetko zamiešame a dochutíme citrónovou šťavou.

KRABÍ ŠALÁT

250 g krabích tyčínok, 250 g mrazenej zeleniny trio, 3 cibule, 200 g majonézy, sladkokyslý nálev, soľ, vegeta

Krabie tyčinky povaríme cca 5 minút a necháme ich vychladnúť. Tyčinky „olúpeme“ od ochranného papiera, pretože sa varia aj s ním, a pokrájame nadrobno. Zatiaľ si trio zeleninu (mrkva, hrášok, kukurica) povaríme v posolenej a ovegetovanej vode a tiež necháme vychladnúť. Cibuľu očistíme, pokrájame nadrobno, dáme na sitko a prelejeme horúcou vodou, aby bola ľahko stráviteľná. Všetky suroviny dáme do misky a pridáme majonézu. Nakoniec zalejeme studeným skladkokyslým nálevom (aký dávame napr. do uhorkového šalátu). Prilievame pomaly, lebo šalát má byť „mokrý“, konzistencia šalátu je redšia ako klasický zemiakový majonézový šalát. Necháme odstáť, vychladnúť, aby sa chute spojili. Podávame s čerstvým pečivom či chlebíkom.

Užitočný čas

Drahí čitatelia!

Uplynulý rok prežil každý z nás iným spôsobom. Azda u každého z nás sa vyskytli aj okamihy, pri ktorých sa mohol zastaviť, porozmýšľať a stihol nadýchnuť. Ak nie, tak máme jedinečnú príležitosť urobiť tak aspoň počas vianočných sviatkov, ktoré okrem toho, že nám pripomínajú príchod Ježiša Krista na svet, dávajú nám aj možnosť sa na chvíľu zastaviť, odpočinúť si a nabrať síl.

Vianoce sa už tradične spájajú aj s časom, ktorý by mal byť pokojný bez zhonu a stresu.

Mnohokrát počúvam o tom, ako za zhon, v ktorom žijeme, môže súčasná doba. Núti nás však naozaj „doba“ ponáhľať sa? Všade a stále akoby bez zastavenia?

Neustále ma to núti zamyslieť sa, či za všetkým tým nepokojom a zhomom stojí naozaj iba „doba“, v ktorej žijeme, teda niečo, čo je mimo nášho vplyvu.

Sme to predsa my, kto tvorí „dobu“ a spoločnosť ako takú. Veľakrát ovplyvňujeme aj naše okolie svojimi požiadavkami a naliehaním. Ak napríklad treba všetko urobiť hneď a rýchlo. Samozrejme, že tým rastie aj nervozita a podráždenosť a z toho nepokoj a hádky. Nie je to teda dobou, v ktorej žijeme, ale našimi postojmi a požiadavkami, ktoré kladieme na seba a druhých. Teda túžime po nich najmä my, ale zaťahujeme do našich túžob a potrieb aj iných a to často vyvoláva nepokoj. Snažíme sa stihnúť všetko nedokončené, pretože sa to patrí, sme na to zvyknutí, pretože to stále tak bolo. Myslím teraz aj na rôzne tradície, nákupy, upratovania a všetky možné stereotypy, ktoré sa opakujú počas vianočných sviatkov.

Samozrejme, že všetko to, čo nás dávkym spôsobom spája s vianočnými sviatkami, je krásne a nechcel by som nejakým spôsobom zavrhať tradície, ktoré sú v nás hlboko zakorenené. Už dávno to nie sú len sviatky kresťanské, ale sviatky, ktoré sa spájajú aj s niečím, čo je hlboko prepojené s európskou kultúrou. Majú svoj význam aj pre tých, ktorí neoslavujú a nepripomínajú si príchod Ježiša Krista na tento svet.

Je ale smutné, že niečo, čo by malo byť krásne, čo by malo ľudí spájať a tešiť, mnohokrát skončí v nervozite a zhone. A tak je na mieste aj otázka, či ten všetok zhon, riadenie a nákupy stoja za to, aby nám vzali pokoj a radosť?

To, že môžeme byť spolu v kruhu rodiny alebo priateľov, odpočinúť si, potešiť sa z prítomnosti blízkych a zaspomínať si alebo pozrieť spoločne po päťdesiatykrát Perinbabu alebo Sám doma je myslím viac ako každá tradícia alebo akýkoľvek dobrý koláč, ktorý nás dostáva do stavu napätia, pretože nestíhame.

Mnohí, s ktorými sa stretávam, mi povedia, ako sa už tešia na voľno v práci, keď už budú konečne doma

a možno len tak sedieť a nič nerobiť. Pokaziť si krásne chvíľky zhomom asi nie je najlepšia voľba. Ako sme sa zamýšľali v úvode, je potrebné vytvárať tento pokoj sebe, ale aj druhým a nie ho negovať svojimi neprimeranými túžbami.

Myslím, že všetko, čo by malo byť prekážkou pokojnej atmosféry, by sme mali s pokojom vypustiť z našich zaužívaných vianočných zvykov. Urobiť všetko preto, aby sme si zachovali pokoj, po ktorom všetci túžime.

Keď porovnáme biblické „Vianoce“ s tými súčasnými, tak je rozdiel asi jasný: nič upratané, nič vyzdobené, noc plná prekvapení a nocľah v maštali.

Jozef a Mária, ktorá bola pred pôrodom, boli, povedz-

me, na „výlete“ a nemali „zabukovaný“ hotel, a tak skončili tam, kde skončili. Nemali ani jedlo, ani pitie a už vôbec nie štedrú večeru. Teda žiadna idylka. Jediné, na čo asi vtedy mysleli, bol malý Ježiško, ktorý sa mal narodiť.

Vianoce, ktoré slávime dnes, sú svojím zmyslom vzdialené od tých, ktoré si v skutočnosti v kresťanskej tradícii pripomínáme. To nám ale nebráni tento zmysel nanovo objavovať.

Samozrejme, že sme už ďalej a doba pokročila, ale niečo by sme si mali predsa len zachovať. Podstata by mala byť zachovaná v každej tradícii. Inak by to už nebola tradícia, ale svojvoľný novotvar bez ducha, iba materiálny hedonizmus, prešpikovaný plytvaním jedla a finančných prostriedkov.

Ježiš svojím narodením do chudoby a jednoduchosti priniesol radosť. Nebolo potrebné nič iné iba jeho prítomnosť. On je darca pokoja, lásky, nádeje, šťastia pre všetkých, ktorí ho prišli navštíviť v Betleheme.

Myslím, že keby sme aj naše Vianoce zamerali viacej na prítomnosť našich blízkych a na to, že môžeme byť spolu, bez starostí o to, čo sme ešte zabudli pripraviť alebo kúpiť, tak by sme ich aj pokojnejšie a radostnejšie prežili.

Zo srdca vám prajem pokojné vianočné sviatky v kruhu blízkych a do nového roku veľa pokojných chvíľ.

Pavol Lojan, farský administrátor

Naše posledné

Niekedy nie je jednoduché správne sa rozhodnúť. Najstú pravú chvíľu na to, aby človek ukončil mnohoročnú prácu, pre ktorú bol zapálený. Ktorú robil s presvedčením, že robí niečo, čo dáva zmysel, čo ľudí osloví, čo im prináša radosť, potešenie. Práve preto som spolu s dobrým tímom schopných, šikovných a podobne zapálených ľudí ako ja tvorila Harmanecké noviny.

Neviem, či ste si niekedy všimli v logu našich novín pod názvom **Harmanecké noviny**, o čom by mali byť noviny. Je tam napísané - **spoločenské noviny zo života občanov a histórie obce**. To bol hlavný obsah našich novín a v každom jednom čísle bolo toto poslanstvo naplnené.

História obce - venoval sa jej pán Michal Kiššimon.

A zaslúži si moju pozornosť aj v mojom poslednom príspevku, pretože jeho články dodávali našim novinám akúsi odlišnosť od ostatných novín. Neviem, či vôbec niektoré obecné noviny mali takého výnimočného človeka, ktorý poznal históriu obce ako on a vedel ju tak pravdivo zdokumentovať.

Príbehy zo života našich ľudí - to mňa bavilo najviac. Príbehy zo života všetkých generácií - od detí, šikovných, talentovaných, ale aj chorých, ktorých osud mi nebol ľahostajný, až po tých najstarších obyvateľov obce, o ktorých sme písali v novinách.

Vďaka novinám som sa aj ja dozvedela mnoho zaujímavých životných príbehov o mladých ľuďoch, ktorí cestujú po svete, žijú vo svete a darí sa im. V novinách ste čítali veľa príbehov o tých, ktorí sa venujú športu a majú stále krásne výsledky, úspechy, nielen doma, ale aj v zahraničí. Životné príbehy mnohých našich seniorov boli tiež veľmi dojímavé. A práve oni vždy boli tí najvdácejší čitatelia. Pretože mali pocit, že ešte stále si ich niekto všíma, niekto vníma a váži si ich, bez ohľadu na ich vek.

Máme v obci veľa talentovaných žien, o ktorých sme nevedeli, ktoré sú kreatívne a prostredníctvom rôznych ručných prác, umenia, vyjadrujú svoje pocity, ktoré im prinášajú pokoj, relax, radosť. Možno keby sme ich nezviditeľnili v našich novinách, nevedeli by ste o ich talente.

A nakoniec všetky obecné podujatia, aktivity, šport, boli každý štvrtok zdokumentované. Možno aj pre tých, ktorí hovoria, že sa v obci nič nedeje...

Harmanecké noviny tvoria sedemnásťročnú kroniku

obce. Mnoho tých podujatí sa v obsahu novín opakovane objavovalo, ale boli tam preto, že sa stali tradičnými v obci a tradície si predsa treba uchovávať. Sú súčasťou života a kultúry obce.

Pre mňa bolo často zadostučinením to, keď ma niekto len tak, sám za seba, požiadal o to, že chce v novinách uverejniť svoj vlastný príspevok. A za to ďakujem všetkým prispievateľom. Práve aj vďaka nim sme mnohokrát museli noviny rozšíriť z dvanásť na šesťnásť strán.

Noviny prešli od roku 2007 aj veľkou vizuálnou a grafickou premenou. Z čiernobielej jednoduchej tlače sme prešli na farebnú tlač, ktorá je aj finančne nákladnejšia a aj to je dôvod, prečo s novinami končíme. Možno tým prispějeme znížiť výdavky obecného rozpočtu.

Mne osobne chýba aj spätná väzba od čitateľov. Noviny sa stali samozrejmosťou a súčasťou života nás všetkých v obci. Mali sme svojich spokojných čitateľov, ktorí každý štvrtok čakali na noviny a dokonca kontrolovali termíny vydania. Ak noviny meškali, ozvali sa. Vtedy som bola spokojná, že je stále záujem.

Pozitívne ohlasy sme dostávali od ľudí, ktorí už nežijú v našej obci, ale každá nová správa o bývalých susedoch či priateľoch ich potešila, keď sa nejakým spôsobom dostali k novinám. To tešilo aj nás.

Ale určite sú aj „nečitelia“, ktorých noviny nebavia, nezaujímajú ich dianie v obci, príbehy ľudí, história obce. Aj takí sú, isteže. A my by sme im boli radi vytvorili priestor v novinách. Stačilo odkryť svoju anonymitu a napísať.

Pre mňa osobne bolo každé jedno číslo veľká výzva, veľká zodpovednosť, nikoho sa nedotknúť, neuraziť, ba práve naopak potešiť, pochváliť, poďakovať. To bola moja hlavná téma. To malo pre mňa zmysel, to mne prinášalo radosť, pokoj, pocit naplnenia, sebarealizáciu. Samozrejme, že k tomu patrilo aj stres, nervy pri každom jednom čísle. Ale aj tak som vďačná za túto mnohoročnú skúsenosť.

Ďakujem všetkým, ktorí spolu so mnou tvorili redakčnú radu. Bola to zaujímavá a veľmi tvorivá spoločná práca. Ďakujem všetkým, ktorí prispievali do novín, všetkým, ktorí boli ochotní sa podeliť o svoje príbehy, ale predovšetkým tým, ktorí čítali naše noviny, vám, milí čitatelia.

Prajem vám všetkým pekný a spokojný život, a ešte to najdôležitejšie pranie, zostaňte zdraví.

Iveta Roháčová

Milí čitatelia,

ďakujeme vám za dlhoročnú spoluprácu a prajeme vám krásne Vianoce vyplnené nezabudnuteľnými zážitkami a splnenie všetkých tajných prání v novom roku.

Redakčná rada Harmaneckých novín

Mikuláš si dovedol Labkovú patrolu

Tak ako každý rok, aj tento k nám zavítal ten najočakávanejší pre naše detičky - Mikuláš, ktorý so sebou dovedol pomocníkov z Labkovej patrole a dve princezné.

Neodradilo ich ani zlé počasie, ktoré postupne ustalo. Detičky mali obrovskú radosť, urobili si pamiatku v podobe fotky a Mikuláš im rozdal sladkú nádielku, na ktorú sa veľmi tešili. Pre detičky bol pripravený aj teplý čajík.

Tak ako je zvykom, nechýbal pre dospelých, ktorí sprevádzali svoje ratolesti, teplý punč na zahriatie, ale aj pre všetkých ostatných z obce, ktorí sa každý rok radi stretnú pri rozsvietení nášho obecného vianočného stromčeka. A tak sa už 2. decembra rozžiarili priestory na školskom dvore. V našej obci sa v ten večer začali Vianoce.

O sladkú dobrotku v podobe perníkového koláčika sa postarali pani kuchárky z MŠ, ktorým patrí veľké poďakovanie.

Atmosféra bola sprevádzaná veselou hudbou, o ktorú sa postaral náš pán poslanec Marián Pohančaník.

Všetci sme si to užili a zároveň chceme do budúceho roka pozvať viac občanov, aby si našli čas a mohli sme sa tak všetci spoločne stretnúť v takúto krásnu predvianočnú chvíľku.

PodĎakovanie patrí všetkým, ktorí prispeli k tejto tradičnej oslave príchodu Mikuláša. Ďakujeme pani starostke, poslancom OZ, zamestnancom OÚ, ale aj miestnym sponzorom.

Takže vidíme sa o rok, priatelia...

Katarína Dlhošová

Foto: M. Kovalčíková

